

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til miljø- og energiministeren:
»Hvilke oplysninger kan ministeren give om, hvordan der skabes gennemsigthed i de aktiviteter på energiområdet, der af forbrugerne direkte bliver finansieret gennem tariffsystemets såkaldte PSO'er (Public Service Obligation), tillige med oplysninger om, hvorfor besparelser i Miljø- og Energiministeriet er foretaget gennem dispositionsbegrænsninger i Elsparefonden?«

Af Aase D. Madsen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Egil Møller (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Forespørgslen anmeldt 22/11 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 29/11 2000).

Begrundelse

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti har rejst denne forespørgsel, fordi vi finder, at det er vigtigt, at vi får en åben debat her i salen, bl.a. for at få afklaret, om ministeren har administreret provenuet fra elsparebidraget, der indgår i Elsparefonden, politisk og juridisk korrekt.

Efterfølgende er det jo lykkedes ministeren gennem mange politiske og økonomiske krumspring at lande på benene i hvert fald juridisk, og Rigsrevisionen har trukket sig tilbage efter finanslovbemærkningen om, at elsparebidraget kun skal bidrage til finansieringen af Elsparefonden, men hele den debat kommer vi jo frem til senere.

I modsætning til Elsparefonden, som er synlig på finansloven, så har forbrugerne ikke en juridisk chance for at gennemskue, hvad de betaler over elregningen til de såkaldte PSO'er, Public Service Obligations. Det gælder for så vidt også for den såkaldt prioriterede el, som udgør et stadig stigende tillæg til elpriserne og tariffjerne.

Der er fra mange sider blevet meget kraftigt advaret imod denne udvikling. Der er jo tale om milliardbeløb over en årrække, der ikke indgår i finansloven og det normale bevillingssystem, og dermed kan man kalde det afgiftsstigninger ad bagdøren.

Folketinget tager derfor i realiteten ikke stilling til, hvad energipolitikken indebærer samfundsmæssigt. Måske var det en bedre prioritering at anvende nogle af milliarderne i sundhedssektoren, på ældreområdet eller på andre

områder af samfundet. Ved de økonomiske ministre overhovedet, hvad den danske energipolitik koster, og hvad de mange beslutninger, som tages bag lukkede døre i Energiministeriet, indebærer?

Energiministeren har som ingen anden minister i Danmark, måske bortset fra skatteministeren, direkte adgang til borgernes lommer. Derfor er det helt nødvendigt, at både Folketinget og forbrugerne får så detaljeret en viden som muligt, ikke alene om, hvad vi betaler over vores energiregninger, men også om, hvad det reelt er, vi har betalt for.

Besvarelse

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Er der noget, jeg virkelig er glad for som dansker, er det den energipolitik, vi fører hertilands, og som det jo ikke kun er skiftende energiministre, der fører, men som et bredt flertal i Folketinget står bag; ikke fru Aase D. Madsens parti, det indrømmer jeg; men alle de betydende borgerlige partier sammen med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti står bag den energipolitik, og den har givet glimrende resultater.

Det er ikke noget, der foregår i nattens mulm og mørke. Det er en bred kreds af partier, og alle vore forhandlinger har været ført i meget stor åbenhed og meget stor offentlighed, alle papirer er blevet lagt ud på nettet, samtidig med at de er blevet afleveret, og vi har sørget for orientering af Folketingets udvalg. Så selv om f.eks. fru Aase D. Madsens parti ikke direkte er med i forhandlingerne, fordi hun har valgt at stå udenfor, ja, så får hun alligevel alle papirerne.

Så der er ikke tale om, at en minister i mulm og mørke sidder på et eller andet kontor og kan påføre befolkningen udgifter. Tværtimod er der tale om en politik, der hviler på et bredt flertal, som har betydning i tusindvis af arbejdspladser; som giver et tocifret milliardbeløb i eksportindtægter til det danske samfund, og som har gjort, at Danmark nu er et pionerland, uden at omkostningerne for erhvervslivet er højere end i de lande, vi normalt sammenligner os med. Så jeg er helt uenig i fru Aase D. Madsens nedrakning af Danmark og dansk energipolitik på det her område.

Men som svar på den forespørgsel, der er rejst, vil jeg gerne ganske kort til indledning præcisere, hvad der egentlig ligger i begrebet PSO, altså Public Service Obligation: